

מ"ת 53242/03/18 - מדינת ישראל נגד מאיר ארזואן

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 53242-03-18 מדינת ישראל נ' ארזואן(עציר)
תיק חיצוני: 132046/2018

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מאיר ארזואן (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו, בגין כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרת הוראה חוקית ואיומים.

2. על פי כתב האישום, ביום 22.3.18 בסמוך לשעה 23:00 יצא המשיב ממקום מעצר הבית, עליו הורה בית משפט השלום בתל אביב, ללא מי מהערכים המאושרים וחזר אל הבית לאחר השעה 01:40 ולאחר שאחת הערבות יצרה עמו קשר, משהגיעו שוטרים מפקחים אל המקום. עוד נטען, כי לאחר שהודע למשיב על מעצרו, איים עליו המשיב בכך שהסתכל עליו במבט מאיים, הנהן בראשו ואמר לו: "אפי אני אשים על הראש שלך מיליון שקל אין לי בעיה".

3. ביום 27.3.18 טען ב"כ המשיב לחולשה ראיתית מהותית הן ביחס לעבירת ההפרה והן ביחס לעבירת האיומים. אציין, כי דיון זה התקיים שלא במעמד המשיב בהיותו מאושפז בבית החולים. הוצגה תעודה רפואית מתאימה. המדינה הפנתה לראיות העדים השונים שאינן מתיישבות זו עם זו, לתיעוד מטר"ם ולפיו בין שעת שחרור המשיב מטר"ם לשעת הגעתו הביתה חלף זמן רב וכן לדוחו"ת השוטרים.

4. להלן תמצית טענות ב"כ המשיב:

א. לא נחקר מתן, שלשיטת המדינה היה עם המשיב כשיצא מהבית.

ב. המשיב יצא מהבית לטיפול רפואי דחוף, בשעה שלא אפשרה הגשת בקשה לבית המשפט. בתיק מסמכים רפואיים המלמדים שאכן היה צורך רפואי וגם כיום המשיב מאושפז.

ג. המשיב טען, כי התעכב בטר"ם לאחר השעה הרשומה במחשבים וזאת הן כיוון שחובר לעירוי נזלים והן כיוון שהמתין בהמלצת הרופא לנהג אמבולנס על מנת שיפנה אותו למיון.

לעניין זה נטען, כי לא נחקר איש מד"א בשם אסף, שהמשיב מזכיר בהודעתו כנהג האמבולנס שלו המתין ועמו שוחח. במעמד הדיון הוצג מסמך הנחזה להיות מסמך מטעם מר אסף שוקרון איש מד"א המתאר כי שוחח עם המשיב ביום האירוע בטר"ם במשך כשעה סביב שעת חצות בניסיון לשכנע את המשיב להתפנות למיון.

עוד נטען, כי לא נבדקו המצלמות בבניין טר"ם על מנת לבדוק את גרסת המשיב לגבי שעת היציאה בפועל מהמקום.

כמו כן לא נשאלו אנשים אחרים שהיו באותה עת במקום, וניתן היה לפנות אליהם מיד לאור טענת המשיב ולבחון האם אכן נותר בשטח הבניין גם לאחר השעה הרשומה.

ד. המשיב יצא מהבית עם דני וחזר אל הבית עם דני, וזאת על פי הודעתו של דני. דני אומר שלא הרגיש נוח להיכנס איתו לתוך בניין טר"ם והמתין בחוץ. ניתן לבדוק זאת.

ה. הטענה כי בתחקור הראשון המשיב אמר ש"עשו סיבוב" לא הוטחה במשיב בעת חקירתו על ידי חוקר. כמו כן, הדבר תועד רק על ידי השוטר אפי והשוטר ולנטין שגם היה שם לא שמע את הדברים.

ו. בנסיבות אלה, גם אם קיימת הפרת של תנאי השחרור מדובר בהפרה מינורית ולא מהותית שאינה מצדיקה את מעצר המשיב.

ז. לעניין האיומים נטען, כי הסברו של המשיב בחקירתו הגיוני ולא נבדק. לא בוצעה פעולה של בחינה נוספת עם החוקר האם ייתכן שהדברים נאמרו כפי שהמשיב מסר. המשפט עצמו אינו איום מפורש, ואינו ברף הגבוה ודאי לא כשנאמר מפי מי שמעיד על עצמו במצבו הפיסי והנפשי קשים.

ח. כמו כן, עולה קושי במהימנות השוטרים שכן במקום היו שני שוטרים ואולם השוטר ולנטין לא מתעד את האיומים שאפי מתלונן עליהם. כמו כן, כבר בדו"ח המעצר של המשיב שהוצא עוד לפני כתיבת הדוחו"ת כבר נכתב שאיים על שוטרים וזאת על פי הדוחו"ת. לא ייתכן שקצין המשטרה ידע על הדוחו"ת עוד בטרם נרשמו.

ט. ב"כ המשיב מזכיר, כי במקור שוחרר לחלופה בתיק לאחר שבבית משפט השלום בתל אביב נקבע, שקיימת חולשה בראיות.

י. במכלול הנסיבות לאור גילו של המשיב, מצבו הרפואי הקשה, המשפיע גם על מצבו הנפשי, יש להורות על שחרורו בתנאים בהם שהה עד כה. לעניין זה נמסר גם, כי אשפוזו כשהוא אזוק ותחת פיקוח שוטרים כל העת מקשה עליו מאד. נמסר, כי גם אם יוחלט שלא להתיר המשך ערבותו של דני, הרי שאין לפסול את הערבים האחרים שלא כשלו בתפקידם והמשיב יוכל גם להעמיד ערבים אחרים ונוספים.

5. קראתי את תיק החקירה.

אני סבורה כי קיימות ראיות לכאורה להפרת תנאי השחרור על ידי המשיב כמתואר בכתב האישום, דהיינו, כי יצא את מעצר הבית ללא מי מהמפקחים המורשים ושהה מחוץ לבית בין השעות 23:00 לערך ו- 02:40. אולם ממכלול הנסיבות והראיות אני סבורה, כי אין מדובר בהפרה ברף הגבוה המחייב את מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו והנכון הוא להפעיל במקרה זה אמצעים אחרים העומדים לרשות בית המשפט שפגיעתם בחירות המשיב פחותה.

להלן נימוקיי:

א. ביום 11.3.18 הורה בית משפט השלום בתל אביב על שחרור המשיב לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא בבית בנו, שבו מתגורר גם המשיב, בקרית גת תחת פיקוח בנו - שלום ארזואן, כלתו - נטלי ארזואן, וחתנו - דני דהן. כן נקבעו ערבויות כספיות הכוללות, בין היתר, הפקדה במזומן בסך 15,000

ל. זאת, לאחר שנקבעה חולשה ראייתית מהותית באותו תיק (שעניינו התפרצות לרכב בלדרות יחד עם אחר וגניבת סך של כארבעה מלש"ח מהרכב).

ב. מדו"ח פעולה של השוטר אפי יצחק - ביום 22.3.18 בשעה 01:20 נערך ביקור במקום מעצר הבית ובדירה נמצאה נטלי, כלתו, שמסרה לשוטר, כי המשיב יצא מהבית בשעה 23:00 לטר"ם כיוון שלא חש בטוב. לשאלת השוטר, השיבה שיצא עם שכן מתן, שאינה יודעת את מספר הטלפון שלו. כמו כן, לבקשת השוטר שתתקשר למשיב טענה שאין לה את מספר הטלפון שלו. בצאת השוטר, שמע את נטלי מקיימת שיחת טלפון. השוטר ביצע תצפית לעבר הבית מחניון סמוך וכעבור חמש דקות ראה את המשיב מגיע בהליכה מהירה מהרחוב ונכנס לדירה. השוטר חזר ונקש בדלת ופגש במשיב שהציג לו מסמכים ולפיהם ביקר בטר"ם ושחרר לאחר בדיקה ולשאלת השוטר מסר, שחבר שלו הקפיץ אותו ובדרך "עשה איתו סיבוב".

ג. דברים דומים נרשמו גם בדו"ח הפעולה של השוטר ולנטין גלצ'נקו - אלא שבדו"ח זה אין התייחסות לדברי המשיב בשאלה מי לקח אותו לטר"ם. כמו כן נכתב בדו"ח, כי ניגש מיד לטר"ם שם נמסר, כי המשיב שוחרר לאחר בדיקה בשעה 00:07. צורף צילום מסך ממוחשב של טר"ם.

ד. המשיב נחקר ביום 22.3.18 בשעה 02:49 ואז ביקש שייבדקו מצלמות האבטחה בטר"ם כדי לראות עד מתי שהה במקום. לדבריו, מכתב השחרור נחתם עוד לפני שיצא כיוון שהיה עם אינפוזיה. כמו כן מוסר, שהרופא רצה לפנות אותו עם אמבולנס לבית החולים בשל מצבו הרפואי והיה אמור להמתין לנהג האמבולנס אסף, שגם אמר שמוכן לבוא לאסוף אותו מהבית. המשיב אומר לחוקר שיש לו את מספר הטלפון של אסף וניתן לבדוק את הדבר מיידית. לשאלת החוקר מי מבין הערבים יצא איתו לטר"ם השיב: "אני כולי מבולבל. היתה גם הכלה וגם החתן שלי. וגם הבן שלי". לשאלת החוקר מי מבין הערבים השונים ליווה אותו לטר"ם הפסיק המשיב לשחק פעולה בחקירה, טען שהחוקרים רוצים לסבך אותו ולכן לא משיב לשאלות. למעשה, המשיב לא מסר גרסה מי מבין הערבים היה איתו.

ה. בתיק מסמכים רפואיים המלמדים על הגעה לטר"ם בתלונה חוזרת מאמש. סירב להפנות לבית החולים בליווי שוטר. אתמול הומלץ על פניה למיון אך לא פנה בשל מעצר בית. לא ביצע צינטור לפני שבועיים בשל מעצרו. בבדיקה אין ממצא אקוטי.

מסמכים רפואיים מביקור קודם (20.3.18) מלמדים על תלונה בגין אי נוחות בחזה. אמור היה לבצע צינטור **אבחנתי** ביום 11.3 שלא בוצע. לאחר בדיקה משתחרר במצב כללי טוב אין ממצא אקוטי בבדיקה.

ו. בתיק מזכר מיום 22.3.18 של השוטר חנוכה ולפיו התקשר למתן אבוחצירא כדי לזמנו לחקירה וזה אמר שיגיע בשעות הערב.

ז. נטלי נחקרה ביום 22.3.18 בשעה 13:26 ואז מסרה גרסה ולפיה המשיב יצא לטר"ם בליווי הערב דני. המשיב התקשר אליו לפני צאתו, ואז דני הגיע ולקח אותו. כשהמשיב לא הרגיש טוב התקשרה למתן השכן שהיה איתו עד שדני הגיעה. מכחישה שמסרה לשוטרים בליל האירוע שהמשיב נסע עם מתן. כמו כן מכחישה שאמרה שאין לה את הטלפון של מתן ולדבריה אמרה רק שאין לה את הטלפון של המשיב. מסרה במעמד החקירה את הטלפון של מתן.

ח. דני נחקר ביום 22.3.18 בשעה 14:17 ומסר כי המשיב התקשר אליו שלא הרגיש טוב והוא בא לקחת אותו לטר"ם בשעה 22:00 או 22:30. היה איתם גם מתן שהוא חבר של שלום. הוא הקפיץ את

שניהם לטר"ם ומתן נכנס איתו. הוא חיכה בחוץ. ואח"כ החזיר אותם הביתה. לא זוכר שאיזו שעה החזיר אותם. כל הזמן הזה ישב ברכב שלו מאחורי הבניין של טר"ם. מבין שמדובר בהפרה של תנאי השחרור.

ט. בחקירת שלום מסר, כי המשיב לא היה באחריותו באותו היום אלא באחריות נטלי ולמיטב ידיעתו ממה שנטלי אמרה לו, דני בא ולקח את המשיב לטר"ם.

6. מחומר הראיות עולה כי אכן, המשיב יצא מביתו לקבלת טיפול רפואי ואכן קיבל טיפול רפואי בטר"ם. עולה מחומר הראיות לכאורה, כי המשיב יצא מהבית ללא ערב ובעיקר - חזר אל הבית לבדו ללא ערב וגם ללא חבר אחר כלשהו מטעמו. דו"ח הפעולה של השוטר סותר את האמור בהודעת דני, כי החזיר את המשיב לביתו. זהו איננו הקושי היחיד באמרתו של דני, אשר גם לשיטתו הוריד את המשיב ואת מתן, שכלל איננו ערב, בסמיכות לטר"ם ונותר ברכבו, דבר המהווה כשלעצמו הפרה של תנאי השחרור. בנוסף, דני לא ידע להסביר או להעריך כמה זמן המתין למשיב מחוץ לבניין ואמר שאינו זוכר. בנסיבות בהן לשיטת המשיב מדובר בפרק זמן של כשלוש שעות (מסביבות השעה 22:30 ועד 01:40) מדובר באמרה תמוהה.

כאמור, המשיב לא השיב לשאלות החוקרים בעניין זה, אף שיכול היה לכאורה למסור תשובה פשוטה ולפיה דני לקח והחזיר אותו. המשיב בחר לפעול אחרת. גם טענתו לגבי ההתרחשות בתוך בניין טר"ם, לרבות השתהות בבניין פרק זמן לאחר השחרור בפועל אינו מתיישב עם הטענה כי כל אותה עת בשעת לילה מאוחרת חתנו ממתין בחוץ ברכב. במצב דברים זה, גם לא ברור לשיטת המשיב מדוע צריך היה לחכות במשך שעה לנהג אמבולנס על מנת שייקח אותו לבית החולים (ובסופו של דבר גם לשיטתו לא הגיע כלל לבית החולים באותו ערב).

נטלי מסרה שתי אמרות שאינן מתיישבות זו עם זו ואין בפניי הסבר לשינוי בגרסאות. על פי אמרתה הראשונה והספונטנית במעמד האירוע, המשיב יצא מהבית ללא מפקח מורשה אלא מתן הקפיץ אותו לטר"ם. טענת העדה באותו מעמד כי אין לה לא את מספר הטלפון של אותו מתן (חבר של בעלה המתגורר בסמוך) ולא של המשיב (חמה המתגורר בביתה) אינה מתקבלת על הדעת והיא מתיישבת יותר עם הראיות האחרות המלמדות, כי המשיב יצא ללא ליווי. כאמור, למחרת היום טענה אותה עדה כי היא זו שהתקשרה למתן וגם מסרה לשוטרים את מספר הטלפון שלו. אז גם שינתה גרסתה לזו של דני.

7. בכל הנוגע למשך הזמן בו שהה המשיב בפועל בטר"ם טענתו של המשיב בחקירה לא נבדקה במלואה: לא נוצר קשר עם אסף, אף שהמשיב מסר כבר בחקירה שיכול לתת את מספר הטלפון שלו, לא נבדקה האפשרות כי המשיך לשהות בבניין גם לאחר קבלת מכתב השחרור מאחר שחובר לאינפוזיה, לא נבדקו מצלמות. כידוע, ככלל, טענות לגבי מחדלים בביצוע פעולות חקירה אינם נבחנים בשלב הדיוני בו אנו מצויים מקום בו קיימת תשתית לכאורית מספקת. לא כך הדבר מקום בו נמסרת גרסה במעמד החקירה שלא נבדקה במלואה ובעיקר לאחר שהוצג בפניי היום מסמך התומך לכאורה בגרסת המשיב.

ואולם, גם בהינתן קושי זה ואפילו אניח עיכוב נוסף לאחר השעה חצות במקום, הדבר אינו מתיישב עם השעה בה חזר המשיב לביתו בפועל, כשהוא נצפה לבדו מגיח מפינת הרחוב בהליכה מהירה.

8. על כן אני קובעת, כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב שהה מחוץ לביתו ללא מפקח, ולפחות פרק זמן מסוים שבין השעה חצות לשעה 01:40, מדובר בשהייה מחוץ למקום מעצר הבית שאיננה לצורך רפואי.

9. ביחס לעבירת האיומים אני סבורה כי דו"ח הפעולה של השוטר מהווה ראיה לכאורה. השוטר אפי יצחק כותב דו"ח ברור ובו מצטט את דבר האיום שהושמע כלפיו ובמקביל שפת גוף מאיימת. הדבר נעשה בעת

הסעת המשיב לבית החולים מתחנת המשטרה, לאחר שמסר שאינו חש בטוב. השוטר כותב כי חש מאוים והגביר את ערנותו במהלך הנסיעה בניידת. הדו"ח נכתב בשעה 08:30.

קיים בתיק גם דו"ח בעל תוכן דומה גם של השוטר גלצ'נקו ולנטין. הדו"ח נכתב בשעה 08:50 לאחר שהשוטר חזר מליווי המשיב לבית החולים ושמירה עליו בבית החולים.

עם זאת, אכן קיימת חולשה מסוימת בתיק בשים לב לכך שגרסת המשיב לא נבדקה עם השוטרים. המשיב מסר בחקירתו מיום 22.3.18 בשעה 09:00 שנגבתה בבית החולים, כי אמר לשוטר שישים אפילו מליון שקל על עורך דין וזאת כיוון שהשוטר העליב אותו וקילל אותו.

10. עבירת איומים כלפי שוטר מקימה עילת מעצר של מסוכנות, הנתמכת גם בעברו הפלילי המכביד של המשיב הכולל גם הרשעות בעבירות אלימות חמורות וכן עבירות כלפי שוטרים. העבירה של הפרת הוראה חוקית מקימה עילת מעצר עצמאית ומלמדת על קושי במתן אמון במשיב כי יקיים את תנאי שחרורו.

11. במקרה זה מתעורר צורך באיזון בין ארבעה צירים: ציר הראיות כמפורט לעיל; עוצמת העילה הנלמדת מהמעשים המיוחסים למשיב בנסיבות המקרה; ועוצמת העילה הנלמדת מעברו הפלילי; נסיבות אישיות קונקרטיות נוכח מצבו הרפואי הנוכחי של המשיב אשר מאז מעצרו ועד היום מאושפז בבית החולים ולא נכח בדיונים.

כל אלה, ובשים לב גם לעובדה שמלכתחילה המשיב שוחרר לחלופת מעצר בשל קושי מהותי בתשתית הראייתית בגין העבירה שיוחסה לו, מצדיקים במקרה זה בחינת שחרור המשיב לחלופת מעצר.

12. לאור המפורט לעיל אני סבורה, כי שניים מתוך המפקחים המאושרים - נטלי ודני - לא יכולים עוד לשמש כמפקחים בתיק זה לאור התנהלותם בפרשה בכללותה ולאור העולה מחומר הראיות כי אפשרו בפועל הפרת התנאים וכן לאור אופן התנהלותם בעת חקירותיהם. ביחס לנטלי, מדובר במי שמסרה לכאורה אמרות סותרות ולא אפשרה בחינה נכונה, "נקייה" ובזמן אמת של מיקום המשיב ושל השוהים עמו ועל פי אמרתה הראשונה לא דיווחה על יציאת המשיב מן הבית שלא בליווי ערב מאושר. ביחס לדני, מדובר במי שמסר גרסה שאינה מתיישבת עם הראיות וחסרה פרטים מהותיים עליהם בחר שלא להשיב בעת החקירה.

13. המדינה, מטעמיה, בחרה במקרה זה להגיש כתב אישום נפרד ובצידה בקשה למעצר עד תום ההליכים ולא להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור בפני בית משפט השלום בתל אביב, או בקשה לחילוט הערבויות. בנסיבות אלה בהן אין עומדת בפני בקשה לחילוט הערבויות ואף שאני סבורה, כי נטלי ודני כשלו במלאכתם כמפקחים, לא אדרש לשאלת המשמעות הכספית של עניין זה, אף שאני סבורה כי הדבר אפשרי מבחינה משפטית לפי הוראות חוק המעצרים.

14. הוא הדין לגבי ההפקדה הכספית שניתנה על ידי המשיב עצמו וההתחייבות העצמית עליה חתם.

15. ואולם, בעת קביעת תנאי הטלת תנאי השחרור במסגרת התיק שבפניי, יש צורך בקביעת תנאים חדשים שיתנו ביטוי לזלזול העולה מתיק החקירה הן של המשיב והן של מערך הפיקוח בחשיבות קיום הוראות בית המשפט ככתבן וכלשונן. כזכור, ההלכה המורה היא, כי גם אם סבור בית המשפט כי המקרה

שבפניו מצדיק שחרור לחלופת מעצר חרף הפרת תנאים, וחרף קיומה של עבירה נוספת, יהיה רשאי במקרה זה לבחון מחדש את מכלול התנאים ואת היקף הערבויות הכספיות, לרבות חילוט ערבויות קודמות ומתן הוראה על הגשת ערבויות חדשות או נוספות.

16. כמו כן, נוכח פסילתם של נטלי ושל דני מלשמש כערבים, נותר בנו של המשיב, שלום, כמפקח בודד ובכך אין די. ב"כ המשיב מסר בדיון כי המשיב יוכל להעמיד מפקחים נוספים, ככל שיידרש.

17. אשר על כן אני קובעת, כי ניתן יהיה להורות על שחרור המשיב ממעצר אם יעמוד בתנאים הבאים:

א. העמדת שני מפקחים נוספים לפחות, שייחקרו בבית המשפט ולהנחת דעתו של בית המשפט ושיחתמו על ערבות צד ג' בסך 15,000 ₪ כל אחד.

ב. הפקדה נוספת במזומן בסך 15,000 ₪.

ג. חתימה על ערבות צד ג' נוספת בסך 15,000 ₪ על ידי המפקח מר שלום ארזואן.

ד. חתימה על התחייבות עצמית נוספת בסך 15,000 ₪.

18. תיק החקירה יוחזר למדינה באולם המעצרים עם מתן ההחלטה ביום 27.3.18.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ח, 27 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.